

להפגס תחת כנפיו. בית לישראל,
להיות עמם כמו אשה לבעלה,
בדיוור אחד בשמחה, ורובצת
עליהם פאם על הבנים.

בא וראה מה פתוב פאן ביתרו,
ויבא יתרו חתן משה ויבני ואשתו
אל משה וגו'. פיון שפתוב אל
משה, למה פתוב אל המדבר?
אלא העקר של הכל למה שהיה
פא, אל המדבר. ומהו? הר
האלהים, שזהו מקום לגרים
להתגיר. ועל זה פתוב אל משה
אל המדבר. למשה לגיר אותם
ולהכניסם תחת כנפי השכינה.
אל המדבר היו באים, שהוא הר
האלהים, לעשות בהם נפשותם.
ולכן עומד אותו מקום בסוד של
הר, שכל מי שרוצה זוכה בו.
ונקרא גר צדק. והרי בארנו, גר -
אף על גב שנדבק במקום קדוש
עליון זה, פיון שעוב את עמו ואת
אבותיו (ונדבק בביתו), גר (צדק) נקרא,
כמי ששם מדורו במקום שלא
הפיר מקדם לכן.

רוא ררוין

ואתה תחזה מכל העם. זה ספר
תולדת אדם. זה ספר מאותם
ספרים נסתרים ועמקים (זה ספר
מאותם נסתרים ועמקים). אמר רבי
שמעון, הרמתי ידי בתפלה למי
שפרא את העולם, שאף על גב
שבפסוק הזה גלו הראשונים
נסתרות עליונים, יש להתבונן
ולעין בסודות של ספר אדם
הראשון שמשם נמשך ספרו
הגנוז של שלמה המלך.

זה - שהכל תלוי בו. זה - עץ
החיים. זה - ולא אחר שגלה. (מהו)
זה - כמו שנאמר (שמות יב) החדש הזה
הזה לכם ראש חדשים. זה ניסן
ולא אחר.

זה ספר - להתבונן ולגלות
תולדות אדם, עץ שמגלה תולדות
אדם ועושה פרות להוציא עולם. זה ספר -
לדעת חכמה נסתרת ועמקה, שנמסרה לאדם הראשון

לאעלא תחות גדפוי. בית, לישראל, למהוי
עמהון פאתתא בבעלה. בדיורא חד בחדוה,
ורביעא עליהו פאימא על בנין.

הא חזי מה כתיב הכא ביתרו ויבא יתרו חתן
משה ובניו ואשתו אל משה וגו' פיון
דכתיב אל משה אמאי כתיב אל המדבר. אלא
עיקרא דכלא למה דהוה אתי אל המדבר.
ומאן איהו הר האלהים דדא איהו אתר לגיורי
לאתגיירא ועל דא כתיב אל משה אל המדבר
למשה לגיירא לון ולאעלא לון תחות גדפי
שכינתא אל המדבר הוה אתיין דאיהו הר
האלהים למעבד נפשוייהו.

ובגין פה קיימא ההוא אתר, ברזא דהר דכל
מאן דאתי זכי ביה. ואקרי גר צדק. והא
אוקימנא, גר, אף על גב דאתדבק באתר דא
עלאה קדישא, פיון דשבק עמיה ואבהותי
(ואתדבק בביתו), גר (צדק) אקרי, פמאן דשוי
מדוריה באתר דלא ידע מקדמת דנא.

רוא ררוין

ואתה תחזה מכל העם. (שמות יח) זה ספר תולדות אדם.
דא ספר מאינון ספרין, סתימין ועמיקין, (נ"א דא
ספרא מאינון סתימין ועמיקין) אמר ר' שמעון, ארימית ידי בצלו
למאן דברא עלמא, דאף על גב דבהאי קרא גלו קדמאי
סתימין עלאין, אית לאסתכלא ולעיינא ברזין דספרא
דאדם קדמאה, דמתמן אתמשכא ספרא גניזא דשלמה
מלכא.

זה: דתלוא ביה פלא. זה: אילנא דחיי. זה: ולא אתרא
דגלי. (פאי) זה: פמה דאת אמר, (שמות יב) החדש הזה
לכם ראש חדשים, זה ניסן ולא אתרא.

זה ספר, לאשגחא ולגלאה תולדות אדם, אילנא דגלי
תולדות אדם, ועביד איבין לאפקא לעלמא. זה ספר,

אדם ועושה פרות להוציא עולם. זה ספר - לדעת חכמה נסתרת ועמקה, שנמסרה לאדם הראשון